

DOSAR NR. 1-26045629-18-1-09042026 (1-38/2026), nr. cauzei la urmărirea penală 2026250029
- MYKHAILOV ***** - art.325 alin. (1) Cod penal

**SENTINȚĂ
ÎN NUMELE LEGII**

10 septembrie 2026

or. Anenii Noi

JUDECĂTORIA CĂUȘENI (SEDIUL ANENII NOI)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecător

Grefieri

Interpret

- PANTAZ Serghei

- CALMÎC Sofia, RENCHEZ Natalia

- ARMĂSARU Mihail

cu participarea:

- Acuzatorilor de stat – MICLEUȘANU Constantin, și LÎȘÎI Cătălin, procurori în cadrul Procuraturii Căușeni, oficiul Anenii Noi

- Apărătorului inculpatului MYKHAILOV Ivan ***** - avocat MEDELEANU Roman
(mandat seria MA nr.2220795 din 18 martie 2026)

- Inculpatului - MYKHAILOV Ivan *****

a examinat în ședință de judecată publică, în limba română, conform procedurii simplificate a acordului de recunoaștere a vinovăției, prevăzute de Secțiunea 1, Capitolul III, Titlul III Cod de procedură penală, cauza penală de învinuire a lui

MYKHAILOV Ivan *****, născut la *****,
cetățean al Ucrainei, IDNP *****, originar
*****și domiciliat în *****, căsătorit, doi copii
minori la întreținere, studii medii, neangajat în
câmpul muncii, nu se află la evidența medicului
narcolog și/sau psihiatru, anterior ne judecat pe
teritoriul Republicii Moldova,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova, individualizată prin darea, personal, unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Procedura de citare legală a fost executată.

Procurorul LÎȘÎI Cătălin a susținut Acordul de recunoaștere a vinovăției și a pledat pentru aplicarea în privința inculpatului a pedepsei în baza acordului de recunoaștere a vinovăției.

*Apărătorul inculpatului MYKHAILOV Ivan ******, *avocatul MEDELEANU Roman*, a susținut poziția acuzatorului de stat și a pledat pentru aplicarea în privința inculpatului a pedepsei în baza acordului de recunoaștere a vinovăției.

*Inculpatul MYKHAILOV Ivan ******, a susținut poziția apărătorului său și a declarat că recunoaște fapta și se căiește de cele comise.

Cauza examinată conform procedurii simplificate a acordului de recunoaștere a vinovăției, prevăzute de Secțiunea 1, Capitolul III, Titlul III Cod de procedură penală.

Termenul de examinare a cauzei: 09 aprilie 2026 – 10 septembrie 2026.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța de judecată,-

A C O N S T A T A T :

1.1. **MYKHAILOV Ivan *******, la 25.01.2026, în jurul orei 09:00, conducând pe drum public, pe traseul R-2, km 28+200, r. Anenii Noi, mijlocul de transport de model "*****" cu numărul de înmatriculare *****, a fost stopat pentru încălcări ale Regulamentului circulației rutiere, și anume pentru defecțiuni tehnice în sistemul de iluminare spate, de către un echipaj al Direcției Centru a INSP al MAI format din ofițerii de patrulare SAVA Nicolae și BĂLAN Sergiu, care în virtutea funcției deținute, conform prevederilor art. 123 alin. (2) din Codul Penal, au calitatea de persoane publice, care își exercitau atribuțiile de serviciu de patrulare a perimetrului conform graficului de dislocare și se deplasau cu automobilul de serviciu de model Skoda "Kodiaq" cu n/î MAI 9987. În procesul verificării documentelor deținute de conducătorul mijlocului de transport și nemijlocit a unității de transport a fost stabilit că MYKHAILOV Ivan ***** se face pasibil de răspundere contravențională pentru încălcarea prevederilor art. 228 alin. (1) din Codul Contravențional și în privința acestuia urmează a fi pornit un proces contravențional, iar prin urmare devenindu-i cunoscut acest fapt, numitul, acționând intenționat, a oferit angajaților de poliție mijloace bănești necuvenite în sumă de 250 lei, în 2 bancnote cu valoarea nominală de 200 lei și 50 lei, pe care le-a plasat pe mapa de documente a ofițerului de patrulare, iar în continuarea acțiunilor sale ilicite, a început să le ceară în mod necuvenit angajaților INSP să nu îi întocmească procesul-verbal privind constatarea contravenției pentru încălcările stabilite de către aceștia, acțiuni ce contravin atribuțiilor de serviciu ale funcționarilor vizați având drept scop determinarea acestora să nu documenteze și să nu înregistreze circumstanțele cauzei privind săvârșirea contravenției constatate.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate MYKHAILOV Ivan ***** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.325 alin. (1) din Codul penal, individualizată prin darea, personal, unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

ESENȚA ACORDULUI DE RECUNOAȘTERE A VINOVĂȚIEI ÎNCHEIAT

2.1. Potrivit conținutului Acordului de recunoaștere a vinovăției încheiat la data de 30 martie 2026, la semnarea acestuia au participat: procurorul în Procuratura Căușeni (Oficiul Anenii Noi), LÎȘÎI Cătălin, inculpatul MYKHAILOV Ivan *****, și apărătorul acestuia, avocatul MEDELEANU Roman. Acordul a fost încheiat la inițiativa învinutului MYKHAILOV Ivan ***** și apărătorului MEDELEANU Roman, în conformitate cu prevederile art. 504 și art. 505 din Codul de procedură penală, având aprobate, în scris, limitele pedepsei de către procurorul ierarhic superior și luând în considerare faptul că, în baza probelor administrate, reiese că faptele au fost săvârșite de învinuit și rezultă stabilirea vinovăției acestuia.

2.2. Descrierea faptei ce formează obiectul acordului: „la 25.01.2026, în jurul orei 09:00, conducând pe drum public, pe traseul R-2, km 28+200, r. Anenii Noi, mijlocul de transport de model "*****" cu numărul de înmatriculare *****, a fost stopat pentru încălcări ale

Regulamentului circulației rutiere, și anume pentru defecțiuni tehnice în sistemul de iluminare spate, de către un echipaj al Direcției Centru a INSP al MAI format din ofițerii de patrulare SAVA Nicolae și BĂLAN Sergiu, care în virtutea funcției deținute, conform prevederilor art. 123 alin. (2) din Codul Penal, au calitatea de persoane publice, care își exercitau atribuțiile de serviciu de patrulare a perimetrului conform graficului de dislocație și se deplasau cu automobilul de serviciu de model Skoda "Kodiaq" cu n/î MAI 9987. În procesul verificării documentelor deținute de conducătorul mijlocului de transport și nemijlocit a unității de transport a fost stabilit că MYKHAILOV Ivan ***** se face pasibil de răspundere contravențională pentru încălcarea prevederilor art. 228 alin. (1) din Codul Contravențional și în privința acestuia urmează a fi pornit un proces contravențional, iar prin urmare devenindu-i cunoscut acest fapt, numitul, acționând intenționat, a oferit angajaților de poliție mijloace bănești necuvenite în sumă de 250 lei, în 2 bancnote cu valoarea nominală de 200 lei și 50 lei, pe care le-a plasat pe mapa de documente a ofițerului de patrulare, iar în continuarea acțiunilor sale ilicite, a început să le ceară în mod necuvenit angajaților INSP să nu îi întocmească procesul-verbal privind constatarea contravenției pentru încălcările stabilite de către aceștia, acțiuni ce contravin atribuțiilor de serviciu ale funcționarilor vizați având drept scop determinarea acestora să nu documenteze și să nu înregistreze circumstanțele cauzei privind săvârșirea contravenției constatate."

2.3. Încadrarea juridică a faptei și pedeapsa prevăzută de legea penală în vigoare la momentul comiterii faptei infracționale: art. 325 alin. (1) din Codul penal, individualizată prin darea, personal, unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru acesta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, care se pedepsesc cu amendă în mărime de la 500 la 1500 unități contravenționale.

2.4. Declarația expresă a învinuitului prin care recunoaște comiterea faptei și acceptă încadrarea juridică a acesteia: La 30.03.2026, în conformitate cu prevederile art. 281 și art.282 din Codul de procedură penală, MYKHAILOV Ivan *****, a fost pus sub învinuire, fiindu-i incriminată comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal.

Învinuitul MYKHAILOV Ivan ***** în cadrul audierii în calitate de învinuit, a declarat că recunoaște pe deplin vina în comiterea infracțiunii incriminate și acceptă încadrarea juridică a acesteia. De asemenea, a declarat că recunoașterea vinovăției este făcută în mod voluntar, fără constrângeri și în deplină cunoștință de cauză, exprimându-și dorința de a coopera în mod sincer și în deplină cunoștință de cauză cu autoritățile competente pentru a contribui la o soluționare eficientă și corectă a cauzei. Luând în considerare situația materială precară, acceptă pedeapsa și modul de executare cuvenit.

PROCEDURA

3.1. În ședința de judecată din 28 iulie 2026, inculpatul MYKHAILOV Ivan *****, apărătorul acestuia, avocat MEDELEANU Roman, precum și acuzatorul de stat LÎȘÎI Cătălin, procuror în cadrul Procuraturii Căușeni (Oficiul Anenii Noi), au solicitat examinarea cauzei penale conform procedurii simplificate a acordului de recunoaștere a vinovăției, prevăzute de Secțiunea 1, Capitolul III, Titlul III Cod de procedură penală, susținând în unanimitate Acordul de recunoaștere a vinovăției, semnat la data de 30 martie 2026 în cadrul cauzei penale nr.2026250029.

3.2. În conformitate cu prevederile art.509 Cod de procedură penală, (1) Instanța de judecată examinează cauza în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției în ședință publică, cu excepția cazurilor în care, conform legii, ședința poate fi închisă. În cadrul ședinței de judecată se

prezintă acordul de recunoaștere a vinovăției, care se citește de către procuror, se audiază inculpatul și se ascultă poziția apărătorului acestuia. Dacă este prezentă partea vătămată sau alte părți, se audiază și acestea. (2) Instanța trebuie să constate dacă inculpatul: 1) înțelege pentru ce infracțiune este învinuit; 2) recunoaște vinovăția; 3) a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod benevol și cu bună știință, în prezența apărătorului; 4) înțelege consecințele acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa și susține poziția sa privitor la acordul încheiat. (3) În cazul în care inculpatul susține acordul de recunoaștere a vinovăției, el face declarații în instanță despre ceea ce a săvârșit în legătură cu fapta prejudiciabilă ce i se incriminează și atitudinea sa față de probele anexate la dosar.

3.3. În urma chestionării inculpatului în cadrul ședinței de judecată referitor la chestiunile indicate la art. 509 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de judecată a constatat că inculpatul MYKHAILOV Ivan ***** înțelege pentru ce infracțiune este învinuit, recunoaște vinovăția, a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod benevol și cu bună știință, în prezența apărătorului, înțelege consecințele acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa și susține poziția sa privitor la acordul încheiat.

3.4. La fel, instanța de judecată a constatat că la încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției au fost respectate prevederile art.504-507 Cod de procedură penală.

3.5. În asemenea circumstanțe, prin încheiere protocolară, instanța de judecată a acceptat spre examinare cauza penală nr. 2026250029 de învinuire a lui MYKHAILOV Ivan ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova, conform procedurii simplificate a acordului de recunoaștere a vinovăției, prevăzute de Secțiunea 1, Capitolul III, Titlul III Cod de procedură penală.

Declarațiile inculpatului

4.1. În cadrul ședinței de judecată din 28 iulie 2026, instanța de judecată a procedat la audierea inculpatului MYKHAILOV Ivan *****, care a declarat că, îi este clară infracțiunea imputată, recunoaște vinovăția, recunoaște fapta imputată. A încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod benevol a semnat acordul în prezența avocatului. Inculpatul înțelege consecințele acestui acord de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa aplicată și susține acest acord. A declarat că, nu ține minte data, dar în anul 2026, undeva cu 3 luni în urmă, putea să fie 25 ianuarie 2026, venea din or. Chișinău, a fost stopat pe traseu. Nu ardea semnalul ”stop” din urmă din partea dreaptă a mijlocului de transport. Conducea mijlocul de transport de model ”*****” cu n/î *****, numere de înmatriculare moldovenești. Angajații poliției l-au stopat și doreau să îi aplice amendă. El (inculpatul) a propus să le dea pentru cafea, ceai, 200 lei. A pus 200 lei în acte. Polițistul stătea în mașină. A dat în mână, polițistul a spus că așa nu se face, nu trebuie de făcut așa. Au venit alți colaboratori și l-au documentat. Nu are ce adăuga.

La întrebările instanței de judecată, inculpatul a declarat că i se pare că s-a intentat proces-verbal pe faptul că nu ardeau farurile, prevăzut de art. 228 Cod Contravențional al RM. Nu ține minte, nu s-a semnat în proces-verbal.

La întrebările acuzatorului de stat, inculpatul a declarat că din propria inițiativă a dat bani. S-a apropiat și a spus ”ceai, cafea”. Ei (angajații poliției) nu au spus nimic, adică nu au cerut nimic.

ANALIZA PROBELOR ȘI ÎNCADRAREA JURIDICĂ

5.1. Cu toate că inculpatul MYKHAILOV Ivan ***** își recunoaște integral vina în comiterea infracțiunii imputate, și a acceptat necondiționat probele administrate în cadrul urmăririi penale, în rezultatul cercetării probelor conținute la materialele cauzei penale, instanța de judecată apreciază că de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe admisibile, pertinente și concludente cu privire la caracterului infracțional al faptelor comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează:

- *Declarațiile martorului BALAN Sergiu din 25 ianuarie 2026. (f.d. 60)*
- *Declarațiile martorului SAVA Nicolae din 25 ianuarie 2026 (f.d. 63)*
- *Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 25 ianuarie 2026, prin care a fost constatat locul și circumstanțele, cu realizarea planșei ilustrative și ridicarea a două bancnote cu nominalul de două sute cu seria G0278 și nr. 120565 și o bancnotă cu nominalul cincizeci lei cu seria E0224 și nr. 131867. (f.d. 6)*
- *Procesul-verbal de cercetare a obiectelor/documentelor din 25 ianuarie 2026, prin care a fost examinată înregistrarea video de pe disc DVD-R, ridicată prin procesul-verbal din 25 ianuarie 2026 și recunoscută ca mijloc material de probă prin ordonanța din 25 ianuarie 2026.*
- *Raportul de expertiză judiciară și planșa ilustrativă nr. 34/12-R-489 din 02.03.2026. (f.d. 27)*

5.2. Conform Ordonanței de punere sub învinuire din 30 martie 2026 (f.d.82), dar și potrivit Acordului de recunoaștere a vinovăției, semnat la data de 30 martie 2026 în cadrul cauzei penale nr.2026250029 (f.d.92-93 verso), inculpatul MYKHAILOV Ivan ***** a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal.

Totodată, atât inculpatul MYKHAILOV Ivan *****, cât și apărătorul acestuia, avocatul MEDELEANU Roman, au semnat cererea în cadrul cauzei penale nr.2026250029 privind încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției, precum apărătorul MEDELEANU Roman semnând declarația, potrivit căreia se atestă că inculpatul acceptă încadrarea juridică a faptelor imputate.

Art.325 alin.(1) Cod penal, stabilește răspunderea penală pentru promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar acesteia, lui MYKHAILOV Ivan ***** fiindu-i imputată comiterea infracțiunii în modalitatea normativă, și anume darea, personal, unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sau contrar acesteia.

Potrivit învinuirii, fapta a fost comisă la 25 ianuarie 2026.

Ultima modificare a normei prevăzute la art.325 alin.(1) Cod penal a fost operată prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024.

Prin urmare, prezenta cauză penală urmează a fi examinată în baza legii penale în vigoare la momentul comiterii faptei, care până la momentul examinării cauzei nu a suferit modificări.

5.3. Potrivit art.101 alin.(1) și (2) Cod procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art.14 alin.(1) Cod penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art.51 alin.(1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) Cod penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Conform art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Potrivit art.385 alin.(1) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni; 5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită; 6) dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului și care anume; 7) ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luând în considerare și recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; 8) dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; 9) tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; 10) dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă; 11) dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă; 12) dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; 13) ce trebuie să se facă cu corpurile delictive; 14) cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; 15) dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului; 16) dacă în privința inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii urmează să fie aplicat tratament medical forțat de alcoolism sau narcomanie.

5.4. Soluționând chestiunile indicate la art.385 alin.(1) pct.1) și 2) Cod de procedură penală prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, instanța de judecată apreciază că fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul MYKHAILOV Ivan ***** a avut loc și aceasta a fost comisă de inculpat.

Pentru a ajunge la această concluzie, instanța de judecată a reieșit din cumulul de probe administrate la etapa urmăririi penale, care au fost acceptate de către inculpat și apărătorul acestuia, care au fost cercetate în cadrul cercetării judecătorești, și care, în viziunea instanței de judecată sunt admisibile, iar fiind apreciate fiecare separat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, precum și în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, acestea demonstrează incontestabil că fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul MYKHAILOV Ivan ***** a avut loc și aceasta a fost comisă de inculpat.

5.5. În continuare instanța de judecată va da apreciere dacă fapta inculpatului MYKHAILOV Ivan ***** întrunește elementele constitutive ale componenței infracțiunii prevăzute art.325 alin.(1) Cod penal.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii, îl reprezintă remunerația ilicită, la caz fiind mijloacele bănești și anume a două bancnote, o bancnotă cu nominalul de două sute lei și o bancnotă cu nominalul de cincizeci lei. Aceasta se exprimă prin bunuri servicii, privilegii, avantaje oferite ori promisiuni sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, în toate cazurile având un caracter gratuit.

Remunerația ilicită poate consta în: bunuri, servicii, privilegii, avantaje, sub orice formă, în toate cazurile având un caracter gratuit. Astfel, este important ca remunerația să nu i se cuvine persoanei publice, adică nu-i este legal datorată. De altfel remunerația ilicită trebuie să constituie un contra echivalent al conduitei pe care persoana publică se angajează să o aibă, adică al îndeplinirii sau neîndeplinirii unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art.325 alin.(1) Cod penal, în varianta imputată inculpatului, îl formează relațiile sociale cu privire la activitatea legală a instituțiilor de stat.

În speță instanța de judecată apreciază că MYKHAILOV Ivan ***** prin faptul că a dat angajaților Direcției Centru a Inspectoratului Național de Securitate Publică al MAI, SAVA Nicolae și BALAN Sergiu, care au calitatea de persoane publice în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) Cod penal, mijloace financiare ilicite, și anume două bancnote, o bancnotă cu nominalul de 200 (două sute) lei și o bancnotă cu nominalul de 50 (cincizeci) lei, pe care le-a plasat pe mapa de documente a ofițerului de patrulare, iar în continuarea acțiunilor sale ilicite, a început să le ceară în mod necuvenit angajaților INSP să nu îi întocmească procesul verbal privind constatarea contravenției pentru încălcările stabilite de către aceștia, acțiuni ce contravin atribuțiilor de serviciu ale funcționarilor vizați având drept scop determinarea acestora de a nu își îndeplini exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, astfel a atentat la relațiile sociale cu privire la activitatea legală a instituțiilor de stat.

Latura obiectivă a infracțiunii constă în fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acțiune, care se exprimă în mod alternativ următoarele trei modalități normative: 1) promisiunea unei persoane publice ori unei persoane publice străine, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 2) oferirea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 3) darea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin.

Prin *dare* se subînțelege înmânarea, remiterea, predarea efectivă a remunerației ilicite de către corupător către persoana publică sau persoana publică străină.

În speță, instanța de judecată atestă că inculpatul MYKHAILOV Ivan ***** urmărind scopul determinării angajaților Direcției Centru a Inspectoratului Național de Securitate Publică al MAI, SAVA Nicolae și BALAN Sergiu, care au calitatea de persoane publice în virtutea prevederilor art. 123 alin.(2) din Codul penal, de a nu-și îndeplini obligațiunile în exercitarea funcției și contrar acesteia, și anume pentru a nu-i fi întocmit proces-verbal cu privire la contravenție în baza art.228 alin.(1) din Codul contravențional, a dat acestora mijloace bănești ce nu li se cuvin, în sumă de 250 lei, pe care le-a plasat pe mapa de documente a ofițerului de patrulare.

Latura subiectivă se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză constă, în principal, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Făptuitorul trebuie să cunoască că remunerația ilicită, pe care o promite, oferă sau o dă unei persoane publice sau unei persoane publice străine, nu se cuvin, ci reprezintă contra echivalentul pentru a-l determina să acționeze în interesul său sau al persoanelor pe care le reprezintă.

Suplimentar, în acord cu art. 123 alin. (2) din Codul penal, prin „persoană publică” se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Pentru existența infracțiunii specificate, este necesar ca acțiunile pentru care se promite intervenția să fie realizate de către persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional în exercitarea funcției sale. Se are în vedere că acțiunile în cauză aparțin de sfera atribuțiilor de serviciu sau de competența respectivului factor de decizie.

La caz, instanța apreciază că, inculpatul MYKHAILOV Ivan ***** a săvârșit infracțiunea de corupere activă manifestată prin intenție directă având scopul de neîndeplinire în interesul acestuia de către angajații poliției a unei acțiuni contrar funcțiilor acestora, și anume a oferit mijloace financiare ilicite angajaților Direcției Centru a Inspectoratului Național de Securitate Publică al MAI, SAVA Nicolae și BALAN Sergiu, care au statut de persoane publice, în vederea neatragerii la răspundere contravențională pentru încălcarea Regulamentului circulației rutiere.

Subiectul infracțiunii prevăzute la art.325 alin.(1) Cod penal, potrivit art.21 Cod penal, este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani.

La momentul consumării infracțiunii, și anume 25 ianuarie 2026, inculpatul MYKHAILOV Ivan ***** avea vârsta de 32 ani, și era responsabil. Respectiv, inculpatul MYKHAILOV Ivan ***** întrunește semnele subiectului infracțiunii prevăzute la art.325 alin.(1) Cod penal.

5.5. Reieșind din cele enunțate supra, audiind participanții la proces, cercetând probele prezentate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, reieșind din limitele învinuirii înaintate, instanța de judecată consideră că în ședință de judecată s-a stabilit cu certitudine vinovăția inculpatului MYKHAILOV Ivan ***** în comiterea infracțiunii individualizate prin darea, personal, unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, care a fost just încadrată în baza art.325 alin.(1) Cod penal.

APRECIEREA INSTANȚEI DE JUDECATĂ REFERITOR LA PEDEAPSA CU PRIVIRE LA CARE S-A AJUNS LA UN ACORD ÎNTRE PROCUROR ȘI ÎNVINUIT

6.1. În conformitate cu prevederile art.509/1 alin.(4) Cod de procedură penală, la stabilirea pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și învinuit, instanța verifică dacă individualizarea acesteia a fost efectuată în limitele de pedeapsă prevăzute de legea penală, dacă limitele pedepsei au fost reduse în condițiile art. 80 din Codul penal și dacă au fost aplicate prevederile art. 75–78 din Codul penal.

Alineatul (5) al aceluiași articol stabilește: Dispozitivul sentinței trebuie să conțină informațiile specificate la art. 395, care se aplică în mod corespunzător. În cazul în care sa comis o eroare la stabilirea pedepsei definitive cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și învinuit, instanța, la pronunțarea sentinței, poate înlătura eroarea constatată, fără a agrava starea

învinuitului. Instanța poate aplica pedeapsa complementară în cazul în care ajunge la această concluzie.

Potrivit art.80 alin.(1) și (3) Cod penal, în vigoare la momentul comiterii faptei infracționale, în cazul în care persoana pusă sub învinuire încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, iar instanța de judecată acceptă acest acord, limitele de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod se reduc cu o treime. Prin derogare de la alin. (1), în cazul în care persoana pusă sub învinuire pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 189 încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, iar instanța de judecată acceptă acest acord, reducerea menționată la alin. (1) se aplică doar limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod.

Ținând cont de prevederile art.26, 101 Cod de procedură penală, instanța de judecată judecă materialele și cauzele penale conform legii și propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

Potrivit art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Totodată, reieșind din prevederile legale ce reglementează procedura simplificată a acordului de recunoaștere a vinovăției, prevăzute de Secțiunea 1, Capitolul III, Titlul III Cod de procedură penală, în cazul în care s-a comis o eroare la stabilirea pedepsei definitive cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și învinuit, instanța, la pronunțarea sentinței, poate înlătura eroarea constatată, fără a agrava starea învinuitului, iar, dacă instanța de judecată apreciază că soluția cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și inculpat este nejustificat de blândă în raport cu gravitatea infracțiunii sau cu personalitatea inculpatului, instanța, prin încheiere, respinge acordul de recunoaștere a vinovăției și îl restituie procurorului în vederea continuării urmăririi penale.

Potrivit art.61 alin.(1) și (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea

condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cadrul evaluării caracterului rezonabil al pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și învinuit, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile Europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri, potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Potrivit art.75 alin.(2) Cod penal, în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

6.2. Art.325 alin.(1) din Codul penal, în vigoare la data săvârșirii infracțiunii și examinării cauzei penale, stabilește pedeapsă cu amendă în mărime de la 500 la 1500 unități convenționale.

Astfel, în cazul în care instanța de judecată va accepta acordul de recunoaștere a vinovăției, limitele pedepsei aplicabile inculpatului, calculate în baza art.80 alin.(1) Cod penal, urmează a fi stabilită cu *amendă în mărime de la 500 (cinci sute) unități convenționale până la 1 000 (una mie) unități convenționale*.

6.3. În Acordul de recunoaștere a vinovăției, nu se conține informație despre existența circumstanțelor atenuante și agravante prevăzute de art.76 și art.77 alin.(1) Cod penal.

Totodată, se atestă că părțile semnatare ale Acordului de recunoaștere a vinovăției din 30 martie 2026, au convenit asupra faptului, ca inculpatului MYKHAILOV Ivan *****, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal, să-i fie aplicată pedeapsă sub formă de

amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale. În temeiul art.64 alin.(3/1) Cod penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Potrivit Acordului de recunoaștere a vinovăției, limitele pedepsei au fost negociate și aprobate de părți, reieșind din:

- voința învinutului de a coopera la efectuarea urmăririi penale;
- recunoașterea vinovăției și voința liber exprimată;
- natura și gravitatea acuzației înaintate;
- pericolul public prezentat de învinuit;
- interesul public de a obține o judecare mai operativă cu cheltuieli mai reduse.

Limitele pedepsei au fost aprobate, în scris, de către procurorul ierarhic superior.

6.4. La evaluarea caracterului rezonabil al pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și învinuit, instanța de judecată în conformitate cu art.7, 75 Cod penal, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, de caracterul și gradul pericolului social deosebit al infracțiunii comise, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și de comportamentul inculpatului.

*Referitor la gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, de caracterul și gradul pericolului social deosebit al infracțiunii comise, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de MYKHAILOV Ivan *****, care face parte din categoria infracțiunilor ușoare. Suportul normativ al acestei concluzii derivă din interpretarea sistemică a art.325 alin.(1) Cod penal în vigoare la momentul comiterii faptei infracționale și art.16 alin.(2) Cod penal.*

*Referitor la personalitatea inculpatului MYKHAILOV Ivan *****, instanța reține că, conform certificatului eliberat de medicul narcolog, psihiatru, la evidență nu se află, la locul de trai se caracterizează pozitiv, conform revendicării Forma 246, anterior nu a fost atras la răspundere penală pe teritoriul Republicii Moldova. (f.d.67A, 68A, 69)*

Referitor la circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, se atestă că circumstanțe agravante prevăzute de art.77 Cod penal nu au fost reținute, în calitate de circumstanțe atenuante în corespundere cu prevederile art.76 Cod penal, instanța reține căința sinceră.

6.5. Reieșind din principiul individualizării pedepsei, potrivit prevederilor art.75-78 Cod penal, instanțele judecătorești în toate cazurile vor aplica o pedeapsă echitabilă, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

6.6. Evaluând caracterul rezonabil al pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și învinuit, instanța de judecată apreciază că la stabilirea pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și învinuit, individualizarea acesteia a fost efectuată în limitele de pedeapsă prevăzute de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei infracționale, limitele pedepsei au fost reduse în condițiile art. 80 din Codul penal și au fost aplicate prevederile art.75–78 din Codul penal.

6.7. Astfel, conducându-se de criteriile de stabilire a pedepsei analizate supra, luând în considerare faptul că în privința inculpatului MYKHAILOV Ivan ***** a fost reținută o circumstanță atenuantă, nefiind reținute circumstanțe agravante, reieșind din caracterul infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului MYKHAILOV Ivan ***** , reieșind din faptul că acesta a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, solicitând examinarea cauzei conform procedurii simplificate a acordului de recunoaștere a vinovăției, prevăzute de Secțiunea 1, Capitolul III, Titlul III Cod de procedură penală, precum și reieșind din noile limite ale pedepsei, aplicabile conform art.80 alin.(1) Cod penal, instanța de judecată apreciază că pedeapsa cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și învinuit este rezonabilă, și, respectiv, consideră că în privința inculpatului MYKHAILOV Ivan ***** , pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal, este echitabilă aplicarea pedepsei sub formă de **amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie potrivit prevederilor art.64 alin.(2) Cod penal, suma de 25 000,00 (douăzeci și cinci mii lei, 00 bani) lei.**

Se explică lui MYKHAILOV Ivan ***** că, potrivit art.64 alin.(3/1) Cod penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Potrivit prevederilor art.64 alin.(5) Cod penal, în caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maxime, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Potrivit art.64 alin.(7) Cod penal, în cazul în care condamnatul nu este în stare să plătească amenda stabilită ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate, potrivit prevederilor art.67, să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu muncă neremunerată în folosul comunității, calculându-se 60 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității pentru 100 unități convenționale de amendă.

CHELTUIELI JUDICARE

7. În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiuni privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

În cadrul dezbaterilor judiciare acuzatorul de stat a solicitat de a încasa din contul inculpatului MYKHAILOV Ivan ***** în beneficiul statului, cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12-R-489 din 02.03.2026 în cuantum de 2100 (două mii una sută) lei.

Conform art.227 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art.228 alin.(1) Cod de procedură penală, în modul prevăzut de legea procesuală penală, din sumele alocate de stat vor fi compensate următoarele cheltuieli judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenții procedurali, interpreți, traducători, experți, specialiști, reprezentanții legali ai părții vătămate, ai părții civile: 1) cheltuielile făcute în legătură cu prezentarea la citare în organul de urmărire penală și în instanță; 2) cheltuielile de cazare; 3) salariul mediu pentru toată perioada de participare în procesul penal; 4) cheltuielile de reparare, restabilire a obiectelor care au fost deteriorate în urma utilizării lor în cadrul acțiunilor procesuale la cererea organului de urmărire penală sau a instanței. (2) Organele, întreprinderile, instituțiile și organizațiile de stat sânt obligate să păstreze salariul mediu pentru toată perioada de timp în care partea vătămată, reprezentantul ei legal, asistentul procedural, interpretul, traducătorul, specialistul, expertul, martorul au participat în procesul penal la citarea organului de urmărire penală sau a instanței. (3) Expertului și specialistului li se recuperează, de asemenea, costul materialelor care le aparțin și care au fost utilizate pentru executarea însărcinării respective. (4) Expertul, specialistul, interpretul, traducătorul au dreptul la recompensă pentru executarea obligațiilor, afară de cazurile când le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu. (5) Cheltuielile suportate de persoanele menționate la alin.(1) vor fi recuperate la cererea acestora în baza unei hotărâri a organului de urmărire penală sau a instanței în mărimea stabilită de legislația în vigoare.

Conform prevederilor art.229 Cod de procedură penală (1) Cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. (2) Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatei cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. (3) Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor. (4) În cazul condamnării câtorva persoane în aceeași cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependență de vinovăția, gradul de răspundere și situația materială a fiecăreia din ele. (5) În cazul încetării urmăririi penale în urma împăcării părții vătămate cu învinuitul, inculpata, instanța de judecată poate trece cheltuielile judiciare în sarcina părții vătămate, a învinuitului, inculpatei sau numai a uneia din părți. (6) În caz de deces al condamnatului până la intrarea în vigoare a sentinței, cheltuielile judiciare nu pot fi puse în sarcina succesorilor lui. (7) În cazul condamnaților minori, pot fi obligați la achitarea cheltuielilor judiciare părinții sau tutorii

minorului condamnat dacă se constată că ei au avut neajunsuri serioase la îndeplinirea obligațiilor lor față de minor.

Instanța de judecată reține că la etapa urmăririi penale de către expertul judiciar TARAN Alina, din cadrul Centrului Tehnico-Criminalistic și Expertize Judiciare din cadrul IGP, a fost întocmit Raportului de expertiză judiciară nr.34/12-R-489 din 02.03.2026, fiind suportate cheltuieli în mărime de 2 100 (două mii una sută) lei. (f.d. 26-31)

În acest sens, instanța de judecată reține că urmărirea penală ocazionalizează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea și transmiterea actelor de procedura, pentru administrarea probelor și conservarea mijloacelor materiale de probă. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ și sumele pentru retribuția cuvenită experților și interpreților pentru serviciul care l-au adus justiției.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi pentru aplicarea legii penale celui ce a comis infracțiunea. Ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală: întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia.

Mai mult decât atât, alin.(2) al art.143 din Codul de procedură penală, care prevedea că „Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat”, a fost abrogat prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr.316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018.

Prezenta cauză penală a fost examinată după adoptarea acestei Legi menționate supra, respectiv, instanța de judecată consideră necesar de a încasa de la inculpatul MYKHAILOV Ivan *****, în beneficiul statului, suma de 2 100 (două mii una sută) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru întocmirea Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12-R-489 din 02.03.2026.

CORPURILE DELICTE

8.1. Cu referire la prevederile art.385 alin.(1) pct.13), art.397 alin.(2)-(3) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la confiscarea specială și corpurile delictive.

Conform art. 106 Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; e) deținute contrar dispozițiilor legale; f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

Potrivit art.132/1 Cod penal, prin bunuri, în sensul art.106, 106/1, 243 și 279, se înțeleg mijloace financiare, orice categorie de valori (active) corporale sau incorporale, mobile sau imobile, tangibile sau intangibile, precum și acte sau alte instrumente juridice sub orice formă,

inclusiv în format electronic ori digital, care atestă un titlu ori un drept, inclusiv orice cotă (interes) cu privire la aceste valori (active).

Prin *confiscare* se înțelege acțiunea de a confisca și rezultatul ei, adică presupune trecerea gratuită (ca măsură de siguranță sau ca sancțiune) în patrimoniul statului, în temeiul unei hotărâri judecătorești, a unui bun sau a tuturor bunurilor care aparțin unei persoane. Pot fi confiscate numai în condițiile legii bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni.

Confiscarea specială ca măsură de siguranță, spre deosebire de pedeapsa penală, nu constituie o consecință a răspunderii penale, nu depinde de gravitatea prejudiciabilă a faptei comise, ea poate fi aplicată chiar dacă făptuitorului nu i se aplică o pedeapsă penală. Este menită să înlăture starea de pericol pusă în evidență prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală și să prevină săvârșirea de noi infracțiuni.

Confiscarea specială este o măsură de siguranță de drept penal cu caracter patrimonial care constă în trecerea în patrimoniul statului a unor bunuri sau valori care au servit la săvârșirea faptei penale sau au rezultat din săvârșirea acesteia, ori sunt deținute contrar legii. Ea se face în scopul excluderii pericolului de a fi săvârșite noi fapte penale.

Astfel, pentru a aplica confiscarea specială, este necesar a se constata că: 1) făptuitorul a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, indiferent dacă el a fost pedepsit penal sau absolvit de răspunderea penală în condițiile legii (în cazul minorilor, persoanelor incapabile, etc.); 2) făptuitorul a utilizat obiecte, lucruri pentru săvârșirea infracțiunii care aparțin lui sau complicilor la infracțiune; 3) făptuitorul a dobândit produse prin fapta penală săvârșită, realizând latura obiectivă a infracțiunii. În acest caz pot fi confiscate bunurile dobândite în urma activității criminale și a spălării banilor.

În ipoteza celor descrise, instanța de judecată notează că prin acțiunile sale infracționale, MYKHAILOV Ivan *****, a oferit angajaților Direcției Centru a Inspectoratului Național de Securitate Publică al MAI, SAVA Nicolae și BALAN Sergiu, care au calitatea de persoane publice în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) Cod penal, o bancnotă cu nominalul 200 (două sute) lei și o bancnotă cu nominalul 50 (cincizeci) lei, pe care le-a plasat pe mapa de documente a ofițerului de patrulare, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Respectiv, prin oferirea sumei de 250 lei, MYKHAILOV Ivan ***** a realizat latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal.

Potrivit materialelor cauzei penale se atestă că prin Ordonanța din 25 ianuarie 2026, emisă de către OUP al SUP a IP Anenii Noi, inspector, FEDOROVICI Alina, au fost recunoscute în calitate de corpuri delict: o bancnotă cu nominalul 200 (două sute) lei cu seria și numărul G.0278 120565, anul de emisie 2015 și o bancnotă cu nominalul 50 (cincizeci) lei cu seria și numărul E.0224 131867, anul de emisie 2015, împachetate în pachetul nr. 1 și anexat la materialele cauzei penale nr.2026250029. (f.d.14; 31)

Astfel, instanța apreciază că au fost întrunite integral condițiile prevăzute supra pentru a supune confiscării speciale, conform prevederilor art.106 Cod penal în coroborare cu prevederile art.162 Cod de procedură penală, a corpului delict indicat supra, și anume a unei bancnote cu nominalul 200 (două sute) lei BN RM cu seria și numărul G.0278 120565, anul de emisie 2015, și o bancnotă cu nominalul 50 (cincizeci) lei BN RM cu seria și numărul E.0224 131867, anul de emisie 2015.

9. Potrivit materialelor cauzei penale în cauza penală examinată acțiune civilă nu a fost înaintată, măsură preventivă nu a fost aplicată în privința inculpatului MYKHAILOV Ivan *****.

10. În temeiul celor expuse, examinând sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele cauzei penale, în conformitate cu prevederile art.art.162, 227-229, 341, 384, 385, 389, 392-395, 397, 437, 509/1 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se acceptă acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat la data de 30 martie 2026, în cadrul cauzei penale nr.2026250029 între inculpatul MYKHAILOV Ivan *****, reprezentat de avocatul MEDELEANU Roman, și procurorul Procuraturii Căușeni, Oficiul Anenii Noi, LÎSÎI Cătălin.

MYKHAILOV Ivan *****, se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova, și i se aplică pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie potrivit prevederilor art. 64 alin. (2) din Codul penal, suma de 25 000,00 (douăzeci și cinci mii lei, 00 bani) lei.

Se explică lui MYKHAILOV Ivan ***** că potrivit art.64 alin.(3/1) Cod penal al Republicii Moldova, acesta este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se comunică lui MYKHAILOV Ivan ***** că în caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maxime, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Se admite integral solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului MYKHAILOV Ivan ***** în contul statului, a cheltuielilor judiciare.

Se încasează de la MYKHAILOV Ivan *****, IDNP *****, în beneficiul statului Republica Moldova, suma de 2 100 (două mii una sută) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru întocmirea Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12-R-489 din 02.03.2026.

Corpuri delictive: o bancnotă, cu nominalul 200 (două sute) lei BN RM cu seria și numărul G.0278 120565, anul de emisie 2015, și o bancnotă cu nominalul 50 (cincizeci) lei BN RM cu seria și numărul E.0224 131867, anul de emisie 2015, care au fost ridicate în cadrul cercetării la fața locului din 25 ianuarie 2026, recunoscute în calitate de corp delict prin ordonanța din 25 ianuarie 2026, împachetate în pachetul nr.1 și anexate la materialele cauzei penale nr.2026250029, se supune confiscării speciale.

Sentința motivată pronunțată în ședință publică la 10 septembrie 2026.

Sentința este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită, la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Căușeni (sediul Anenii Noi).

**Președintele ședinței,
Judecător**

PANTAZ Serghei